

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 380

din 16 septembrie 2025

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluținarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, obiecție formulată de un număr de 28 de senatori.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8.433 din 4 iulie 2025 și constituie obiectul Dosarului nr. 3.134A/2025.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că legea criticată contravine principiului bicameralismului, consacrat de art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție și dezvoltat pe calea jurisprudenței constituționale.

4. În esență, principiul bicameralismului nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră a Parlamentului, fără ca proiectul de lege/propunerea legislativă să fi fost dezbătut/dezbătută și de către cealaltă Cameră. Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa două criterii esențiale care, întrunite cumulativ, determină cazurile în care, prin procedura parlamentară, se încalcă acest principiu, și anume: a) existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere și b) existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două foruri legiuitoare. Bicameralismul nu impune ambelor Camere ale Parlamentului să se pronunțe asupra unor soluții legislative identice, fiind permise abateri ale Camerei decizionale de la forma adoptată de Camera de reflecție, însă fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/propunerii legislative, astfel încât să fie păstrată concepția de ansamblu a acesteia.

5. Or, comparând forma inițială a legii criticate, adoptată de Senat, cu forma adoptată de Camera Deputaților, în calitate de for decizional, autorii sesizării susțin, în considerarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, încălcarea principiului bicameralismului.

6. Astfel, în forma sa inițială, adoptată de Senat, propunerea legislativă cu titlul „Lege pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000” conținea două modificări (la articolul unic, pct. 2 și 3) care reglementau posibilitatea unităților administrativ-teritoriale, precum și a altor instituții publice să devină asociați în cadrul structurilor sportive asociații de drept privat sau să se asocieze, formând un club sportiv de drept privat, cu personalitate juridică. În forma adoptată de Camera Deputaților, pct. 2 și 3 au suferit modificări, în sensul că noțiunea „instituții publice” a fost înlocuită cu noțiunea „instituții de învățământ superior”.

7. Aceste modificări determină o deosebire de conținut juridic și, respectiv, o configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Acestea se abat de la scopul inițial al legii, de la concepția originară a actului normativ atacat, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative. Scopul inițiatorilor a fost de a propune o modificare legislativă ce ar permite autorităților administrativ-teritoriale și oricăror alte instituții publice, confruntate cu o practică inconsecventă a organismelor de control, să devină asociați în diferite tipuri de structuri sportive — asociații de drept privat. Înlocuirea sintagmei „instituții publice” cu sintagma „instituții de învățământ superior”, care definește o categorie mai restrânsă, afectează substanțial obiectul de reglementare și scopul urmărit de inițiatorii legii. Camera Deputaților nu s-a limitat la o simplă nuanțare sau reformulare tehnică a textului adoptat de Senat, ci a restrâns sfera de aplicare a normei, modificând semnificativ categoriile de entități care pot deveni asociați în cadrul structurilor sportive de drept privat.

8. În concluzie, se susține că prin intervenția Camerei decizionale s-a creat o normă juridică având conținut diferit de cea adoptată de prima Cameră sesizată, iar modificările operate determină asupra întregii reglementări o viziune distinctă, care alterează esența și scopul propunerii legislative inițiale, ceea ce generează neconstituționalitatea legii în ansamblul său, în raport cu exigențele principiului bicameralismului.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

10. Guvernul apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Din analiza comparată a documentelor privind inițierea și desfășurarea procesului legislativ în cazul legii supuse controlului de constituționalitate, și anume a proiectului de lege depus de Guvern, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, rezultă că modificările operate de Camera Deputaților nu sunt de natură să genereze nici deosebiri majore de conținut juridic față de forma adoptată de Senat și nici o configurație deosebită, semnificativ diferită față de cea a proiectului de lege în forma adoptată de Senat.

12. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, acestea sunt condiții care trebuie întrunite cumulativ pentru a se putea constata nerespectarea principiului bicameralismului, motiv pentru care Guvernul solicită respingerea obiecției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, având următorul conținut normativ:

„Articol unic. — *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. La articolul 18¹ alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) finanțarea programelor sportive ale cluburilor sportive de drept privat înființate pe raza unității administrativ-teritoriale, constituite ca persoane juridice fără scop patrimonial, deținătoare ale certificatului de identitate sportivă, inclusiv cluburilor sportive de drept privat constituite din una sau mai multe unități administrativ-teritoriale ori instituții de învățământ superior, cluburi sportive la care unul dintre membrii asociației poate fi chiar unitatea administrativ-teritorială finanțatoare;».

2. La articolul 21, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

«(2¹) Asociații în cadrul structurilor sportive asociații de drept privat pot fi și unitățile administrativ-teritoriale, prin hotărârea autorităților deliberative ale administrației publice locale, precum și instituții de învățământ superior.»

3. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 27. — Cluburile sportive de drept privat, fără scop lucrativ, sunt persoane juridice nonprofit, constituite, în condițiile legii, ca structuri mono sau polisportive. Două sau mai multe unități administrativ-teritoriale și/sau instituții de învățământ superior au dreptul să se asocieze conform art. 21 alin. (2¹), formând un club sportiv de drept privat, cu personalitate juridică.»

4. La articolul 67 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) sume de la bugetul de stat sau bugetele locale acordate de organele administrației publice centrale sau locale pentru finanțarea programelor sportive realizate de structuri sportive de drept privat, fără scop lucrativ, inclusiv cum sunt ele prevăzute la art. 18¹ alin. (2);».

5. La articolul 69, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 69. — (1) Structurile sportive fără scop patrimonial și Comitetul Olimpic și Sportiv Român, în condițiile prezentei legi, pot beneficia de sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale pentru finanțarea de programe sportive, inclusiv cluburile sportive de drept privat constituite și finanțate potrivit art. 18¹ alin. (2). Aceste sume se asigură pe bază de contracte încheiate între structurile sportive respective și organele administrației publice centrale sau locale, după caz.»

6. La articolul 69, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

«(1¹) Cluburile sportive de drept privat constituite și finanțate potrivit art. 18¹ alin. (2) trebuie să respecte condițiile prevăzute la art. XXVIII din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare.»

15. Textele constituționale indicate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 61 alin. (2) referitoare la structura bicamerală a Parlamentului și ale art. 75 — Sesizarea Camerelor.

(1) **Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**

16. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate a acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului

în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate, astfel cum aceste condiții decurg din cuprinsul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

17. Primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează să fie cercetate în ordinea antereferită, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

18. Analizând obiecția de neconstituționalitate din perspectiva celor trei condiții de admisibilitate antementionate, Curtea constată că acestea sunt îndeplinite, întrucât sesizarea a fost formulată de un număr de 28 de senatori, în termenul de 5 zile aplicabil procedurii parlamentare în care prezenta lege a fost adoptată, iar obiectul sesizării îl reprezintă o lege încă nepromulgată.

(2) **Analiza obiecției de neconstituționalitate**

19. Autorii sesizării formulează exclusiv critici de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la încălcarea principiului bicameralismului în procedura parlamentară de reglementare, invocând în acest sens ca norme de referință prevederile art. 61 alin. (2) și ale art. 75 din Constituție. Se susține că prin înlocuirea sintagmei „instituții publice” cu sintagma „instituții de învățământ superior”, operată în procedura Camerei decizionale, a fost restrânsă sfera de aplicare a normei, modificându-se semnificativ categoriile de entități care pot deveni asociați în cadrul structurilor sportive de drept privat, astfel fiind afectate substanțial obiectul de reglementare și scopul urmărit de inițiatorii legii.

20. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul bicameralismului semnifică, în esență, faptul că, indiferent de ordinea de sesizare a celor două Camere ale Parlamentului, la elaborarea, dezbaterea și adoptarea unei legi contribuie în mod specific ambele, legea adoptată fiind opera întregului Parlament, privit ca unică autoritate legiuitoare a țării. Principiul bicameralismului nu înseamnă mimetism, în sensul că fiecare for legislativ ar fi obligat să adopte forme identice ale propunerii legislative supuse procedurii parlamentare de adoptare și că ar fi împiedicat să opereze orice modificare față de forma adoptată de prima Cameră, ci reprezintă expresia unicității autorității sale de reglementare, a loialității și colaborării constituționale, astfel că fiecare Cameră parlamentară dispune, separat, dar și într-o modalitate interdependentă, de libertatea și autonomia propriei de reglementare.

21. Limitele principiului bicameralismului au fost statuate pe calea jurisprudenței constituționale, Curtea Constituțională stabilind o serie de criterii esențiale pentru determinarea cazurilor în care prin procedura parlamentară se încalcă acest principiu, și anume: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului (criteriul de calitate, de substanță) și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere (criteriul cantitativ). Cu alte cuvinte, o Cameră parlamentară nu este limitată în activitatea sa de reglementare, însă contribuția sa legislativă trebuie să respecte și să se circumscrie, sub aspect calitativ, obiectului, scopului, intenției și filozofiei de reglementare avute în vedere la elaborarea propunerii legislative de către autorii acesteia, exprimată ca atare în expunerea de motive, iar sub aspect cantitativ, intervențiile operate să nu modifice în mod semnificativ configurația/structura inițială a actului normativ adoptat. În ipoteza în care în procesul legislativ una dintre Camere adoptă o dispoziție care, prin conținutul și natura sa, se

înscrie în competența decizională a celeilalte Camere, Constituția prevede, la art. 75 alin. (4) și (5), așa-numita soluție a întoarcerii legii la respectiva Cameră, astfel încât acesteia din urmă să nu îi fie negat rolul de legislator (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 404 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 16 iulie 2019, paragraful 77, sau Decizia nr. 421 din 28 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1048 din 28 octombrie 2022, paragraful 35).

22. Examinarea pretensei încălcări a principiului bicameralismului impune în mod necesar Curții o analiză comparativă a legii, în redactarea adoptată de fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului, plecând, evident, de la scopul inițial al legii declarat în expunerea de motive ce însoțește inițiativa legislativă.

23. Analizând parcursul legislativ al Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, Curtea reține că aceasta a fost adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, în data de 10 iunie 2025. În această formă, legea cuprindea un articol unic format din 5 puncte.

24. Camera Deputaților a adoptat definitiv legea în data de 30 iunie 2025, forma trimisă la promulgare cuprinzând în structura sa un articol unic cu 6 puncte.

25. Din examinarea comparativă a celor două forme ale legii, astfel cum acestea au fost adoptate de fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului, rezultă o diferență specifică determinată, sub aspect substanțial, de intervenția Camerei Deputaților care a înlocuit, la pct. 2 și 3 ale articolului unic din lege, sintagma „precum și alte instituții publice” cu sintagma „precum și instituții de învățământ superior.” Sub aspect cantitativ, diferența specifică se regăsește la articolul unic pct. 6, introdus de Camera Deputaților, text în care se face referire la obligația de respectare a unor norme din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 27 octombrie 2023.

26. Pornind de la aceste constatări *de facto* și pentru a determina dacă acestea au semnificația nerespectării principiului bicameralismului în procedura de adoptare a legii ce constituie obiectul controlului de constituționalitate, Curtea urmează să analizeze dacă, prin conținutul lor, intervențiile (calitative și cantitative) operate în Camera decizională au modificat în mod esențial scopul și filozofia legii avute în vedere atât de inițiator, cât și de prima Cameră sesizată, astfel încât, prin forma sa finală, legea a dobândit noi valențe.

27. Legea examinată a fost inițiată de un grup de deputați, iar potrivit expunerii de motive, inițiativa legislativă a fost absolut necesară pentru a permite unităților administrativ-teritoriale să se asocieze cu structuri sportive asociații de drept privat și să fie astfel eliminată o practică națională neunitară și imprevizibilă a organelor teritoriale de control ale Curții de Conturi cu privire la legalitatea asocierii dintre o unitate administrativ-teritorială și o structură sportivă prevăzută de Legea nr. 69/2000. În redactarea inițiatorilor, propunerea legislativă conținea un articol unic cu 2 puncte, ambele menționând, cu referire la subiectul de drept public parte a acestui tip de asociere, atât unitățile administrativ-teritoriale, cât și „alte instituții publice”.

28. Prima Cameră sesizată, Senatul, a menținut cele două texte în redactarea inițiatorilor, însă a introdus alte 3 puncte în cuprinsul articolului unic.

29. Relevant pentru analiza de față este faptul că unul dintre aceste texte nou-introduse de Senat, respectiv articolul unic pct. 1 din lege, a modificat art. 18¹ alin. (2) din Legea nr. 69/2000. În redactarea în vigoare a acestui text sunt enumerate în cuprinsul

lit. a)-h) entitățile pentru care se pot aloca sume din bugetul local prin hotărâre a autorităților deliberative ale administrației publice locale. Senatul a modificat lit. b) din acest text prin adăugarea unei teze finale, incluzând astfel în această listă și „cluburile sportive de drept privat constituite din una sau mai multe unități administrativ-teritoriale ori universități, cluburi sportive la care unul dintre membrii asociații poate fi chiar unitatea administrativ-teritorială finanțatoare.” Amendamentul a fost adoptat de comisia sesizată în fond (Comisia pentru tineret și sport) din Senat, însă nu beneficiază și de o motivare corespunzătoare în cuprinsul raportului întocmit.

30. Așadar, referirea la „universități”, alături de unitățile administrativ-teritoriale, ca subiecte ale asociației cu caracter sportiv nu apare direct la Camera decizională, cum reclamă autorii sesizării, ci a fost introdusă chiar de prima Cameră sesizată. În forma adoptată de Senat, categoria subiectelor de drept public cu vocația asocierii vizate de lege era formată din unitățile administrativ-teritoriale, universități, precum și alte instituții publice.

31. În procedura desfășurată în Camera decizională, Camera Deputaților a menținut articolul unic pct. 1 în redactarea adoptată de Senat, care cuprindea referirea la unitățile administrativ-teritoriale și la universități ca subiecte de drept public ale asocierii, însă, concomitent, a eliminat din întreaga lege sintagma „alte instituții publice” (prezentă la articolul unic pct. 2 și 3 din forma legii adoptată de Senat), înlocuind-o cu sintagma „precum și instituții de învățământ superior”.

32. Așadar, în forma definitivă a legii, adoptată de Camera Deputaților, categoria subiectelor de drept public cu drept de asociere cu structuri sportive este formată din unitățile administrativ-teritoriale și din instituții de învățământ superior.

33. În lipsa unei motivări exprese cu privire la aceste intervenții aduse legii în procedura Camerei Deputaților, Curtea observă că necesitatea lor transpare din rațiuni de logică juridică și de tehnică legislativă.

34. Astfel, întrucât Senatul a prevăzut doar la articolul unic pct. 1 al legii că și universitățile pot fi, alături de unitățile administrativ-teritoriale, asociați ai structurilor sportive, nu se putea ignora lipsa de corelare a acestei prevederi singulare cu restul textelor din lege, care nu mai conțineau nicio referire la acest nou subiect de drept, ci menționau ca având această calitate doar „unitățile administrativ-teritoriale, precum și alte instituții publice”. Așadar, articolul unic pct. 1 din lege nu s-ar fi corelat cu pct. 2 și 3 în forma legii adoptată de Senat și ar fi rămas fără reglementare o serie de aspecte legate de modalitatea în care universitățile pot deveni asociați în cadrul structurilor cu caracter sportiv.

35. Pe de altă parte, menținerea în cuprinsul legii a subiectului de drept „alte instituții publice”, alături de unitățile administrativ-teritoriale, ar fi creat o anumită stare de incertitudine și ambiguitate, deoarece, potrivit prevederilor legale, atât actul juridic de aprobare a asocierii unității administrativ-teritoriale cu structurile sportive asociații de drept privat, cât și cel de aprobare a finanțării din surse bugetare a entității sportive rezultate din această asociere îl reprezintă hotărârea autorităților deliberative ale administrației publice locale [art. 18¹ alin. (2) din forma în vigoare a Legii nr. 69/2000, articolul unic pct. 2 din forma legii adoptată de Senat]. În acest context normativ, sintagma „unități administrativ-teritoriale”, respectiv „autorități deliberative ale administrației publice locale” integrează toate instituțiile publice locale a căror sursă de finanțare o constituie bugetul local, gestionat de autoritățile administrației publice locale prin organele alese, respectiv consiliul local și primari, astfel cum rezultă din prevederile art. 121 alin. (1) din Constituție și din cele aplicabile din Codul administrativ. Prin urmare, întrucât scopul legii criticate, astfel cum s-a precizat expres în expunerea de motive, este acela de a se asigura posibilitatea finanțării structurilor sportive din

bugetul local, la nivel teritorial, este suficient pentru realizarea acestui scop referirea în legea criticată doar la unitățile administrativ-teritoriale ca subiect de drept public cu drept de asociere și cu drept de gestionare a bugetului local.

36. Este adevărat că prin eliminarea sintagmei „alte instituții publice” este exclusă în schimb întreaga categorie a instituțiilor publice centrale, însă aceasta nu afectează în realitate scopul legii criticate, așa cum a fost anterior precizat, întrucât realizarea scopului sub aspectul finanțării nu se raportează, deci, la bugetul de stat alocat instituțiilor publice centrale, ci se concentrează pe utilizarea bugetului local ca sursă de finanțare. De altfel, Legea nr. 69/2000 prevede în mod expres posibilitatea sau chiar obligația finanțării din bugetul de stat doar pentru anumite activități sportive, și anume cele incluse în programe naționale cu profil sportiv (de exemplu, programele naționale „Sportul pentru toți” sau „Redescoperă oina” — art. 11 și 11² din Legea nr. 69/2000) sau pentru cele desfășurate în cadrul structurilor sportive naționale [Federația Sportului Școlar, Federația Sportului Universitar și Comitetul Olimpic Român, conform art. 6 alin. (5), respectiv art. 20² din Legea nr. 69/2000]. Toate celelalte activități sportive desfășurate în cadrul structurilor sportive reglementate de Legea educației fizice și a sportului nr. 69/2000 au ca sursă principală de finanțare fie bugetul public local, fie surse extrabugetare și doar ca sursă subsecventă bugetul de stat.

37. Revenind la forma definitivă a legii criticate și conchizând, rezultă că, practic, Camera Deputaților a adus un plus de rigoare actului normativ supus adoptării, eliminând o sintagmă care nu își găsea utilitatea concretă („alte instituții publice”) și, totodată, menținând soluția juridică introdusă de Senat cu privire la instituțiile de învățământ superior (universități) ca subiect de drept distinct în cadrul asocierii cu caracter sportiv ce reprezintă obiectivul legii analizate. Operând înlocuirea sintagmei „alte instituții publice” cu sintagma „precum și instituții de învățământ superior” în cuprinsul legii criticate, Camera Deputaților nu a deturnat scopul inițial al legii, ci, dimpotrivă, l-a consolidat prin menținerea acestui nou subiect de drept cu vocația de a participa la atingerea scopului vizat. Totodată, Camera decizională a contribuit, prin intervențiile asupra formei legii adoptate de Senat, la perfecționarea legii, asigurându-i coerența

și logica normativă necesare oricărui act legislativ, în acord cu imperativele prescrise de art. 1 alin. (5) din Constituție și de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

38. Prin urmare, Curtea constată că modificările calitative, de conținut normativ, aduse legii criticate în Camera decizională nu prezintă diferențe majore sau substanțiale față de forma legii adoptate de prima Cameră sesizată, de natură să se îndepărteze de la scopul sau concepția sa originară și voința politică a inițiatorilor legii, astfel nefiind îndeplinită prima condiție (criteriul calitativ, de substanță) care să conducă la nerespectarea principiului bicameralismului.

39. Cât privește diferența specifică sub aspectul configurației normative a legii în cele două forme ale Senatului și ale Camerei Deputaților (criteriul cantitativ, de formă), Curtea reține că aceasta se rezumă la un singur punct introdus de Camera decizională în cadrul articolului unic al legii, respectiv pct. 6, și constată că această intervenție nu este semnificativă — condiție stabilită prin jurisprudența în materie a Curții Constituționale. În plus, introducerea prevederilor cuprinse la articolul unic pct. 6 din legea criticată a fost justificată în raportul comisiei sesizate în fond a Camerei Deputaților prin necesitatea de a se asigura sustenabilitatea financiară a cluburilor sportive, în condițiile în care art. XXVIII din Legea nr. 296/2023, la care face referire, stabilește anumite garanții cu privire la cheltuielile cu activitățile sportive realizate de autoritățile publice locale și ale celor finanțate din fonduri publice. Prin urmare, și această intervenție a fost necesară pentru o aplicare coerentă și unitară a legislației în materie și pentru sporirea sustenabilității finanțării activităților sportive.

40. Așadar, nu este îndeplinit nici criteriul cantitativ, reprezentat de existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

41. Pentru toate argumentele mai sus expuse, Curtea nu poate constata îndeplinirea cumulativă a condițiilor statuate în jurisprudența constituțională care determină încălcarea principiului bicameralismului și, în consecință, va respinge obiecția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

42. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi